

10. İbadet Çeşitleri

1- Beden ile Yapılan İbadetler: Namaz kılmak, oruç tutmak gibi. Beden ile yapılan ibadetleri her Müslümanın kendisi yapması gerekir. Başkasını vekil etmesi caiz değildir. Bir kimse başkasının yerine namaz kılamaz, oruç tutamaz.

2- Mal ile Yapılan İbadetler: Zekât vermek ve kurban kesmek gibi. Bir kimse, mal ile yapılan ibadetlerde başkasını vekil edebilir.

3- Hem Mal Hem de Beden ile Yapılan İbadet: Hac vazifesi böyle bir ibadettir. Parası olduğu hâlde hacca gidemeyecek derecede sakat, hasta ve çok yaşlı kimseler, kendi yerine bir başkasını bedel olarak hacca gönderebilir.

İbadetin Faydaları

Bedenimizin gerekli gıdalara ihtiyacı olduğu gibi, ruhumuzun da gıdaya ihtiyacı vardır. Ruhun gıdası iman ve ibadetlerdir. İbadet, ruhumuzu yükseltir, bizi kötülüklerden sakındırır, ahlâkımızı olgunlaştırır, en değerli varlığımız olan imanımızı korur. Hayatta insanın çeşitli sıkıntılarla karşılaşıp ümitsizliğe ve bunalıma düştüğü zamanlar olur. Böyle durumlarda insan, ibadetle bunalımdan kurtulur. Çünkü insan, ibadet sayesinde Allah’a yaklaşır, O’nun rahmetine sığınır ve huzura kavuşur.

İbadetlerin, ruhumuza olduğu gibi bedenimize de birçok faydası vardır. Namaz kılan insan abdest almak zorundadır. Abdest almak, günde birkaç defa temizlenmek demektir. Temizliğin ise sağlığımız için ne kadar yararlı olduğunu hepimiz biliriz. Namaz kılarken yapılan belirli hareketlerin, oruçta sindirim sistemi ile bazı organların dinlenmesinin vücut sağlığına önemli faydalar sağladığı bir gerçektir. Zekât ibadetinin, sosyal yardımlaşma yönünden topluma kazandırdığı birçok yarar vardır.

İman ile İbadet Arasındaki İlişki

Bir Müslüman, dinin hükümlerini inkâr etmedikçe ve kalbinde iman bulunduğu sürece ibadet yapmasa bile dinden çıkmaz, kâfir olmaz; yine Müslümandır. Ancak, Allah’ın emri olan ibadet

görevlerini yerine getirmediği için günah işlemiş ve cezayı hak etmiş olur.

İbadetler, imanın olgunlaşmasını ve güçlenmesini sağlar. Âhirette cezadan kurtulmamıza ve cennet nimetlerine kavuşmamıza vesile olur. Sade bir imanla yetinip ibadetleri terk etmek, imanın zayıflamasına ve giderek iman nurunun sönmesine sebep olur.

İbadet yapılmadığı takdirde, iman ışığı açıkta yanan bir lamba gibi korumasız kalır. Günün birinde sönebilir. İmanın yok olması, Müslümanın cennetin anahtarını kaybetmesi demektir. Bu sebeple ibadetlerin, imanımızın korunmasında ve cennette sonsuz hayata kavuşmamızda çok önemli yeri vardır.

İbadetin Yaşı Olur mu?

Terziydi, iyi bir terzi. Dikeceği elbiseleri dört dörtlük dikerdi. Hiçbir eksiklik bırakmamaya çalışırdı. Bazılarının “Kim anlar onu!” dediği yanlışları bile hemen düzeltmeye çalışırdı.

Onun için gece gündüz çalıştığı olurdu. Çoğu akşamları sabahlardı dükkânda, elindeki işi bitirmek için. Namazlarını hiç kaçırmazdı. Çoğu zaman camiye gider, bazen de dükkânda kılardı.

Bir gün ezan okunuyordu. Hemen dükkânını kapayıp camiye yetişmek istiyordu. Tam bu sırada karşı marangoz çağırdı.

– “Hayırdır?” diyerek içeri girdi. Adam çay söylemek istemişti. Ama o, kahvehane çayından nefret ederdi. Kendisinin küçük bir semaveri vardı, onunla çayını ağır ağır kaynatırdı. Kibarca reddetti. Bir müddet bakıştıktan sonra marangoza:

– “Acelem var, gitmem lazım” dedi. Bunun üzerine marangoz:

– “İşler nasıl? Müşteriler çok mu?” gibi havadan sudan sorularla oyaladı. Biraz, terzinin işini önemsemiyordu adeta.

Bunun üzerine terzi bir kez daha kapıya doğru yöneldi. Bu sefer genç marangoz:

– “Yahu abi, seni hep namazdayken görüyorum. Daha çok gençsin, biraz yaşamamız gerekmez

mi? Tamam, yaşlanınca kılarız, uzatırız sakalı. Genç adam beklemediği soru karşısında biraz düşündü...

– “Peki ya yaşlanamaz isek? Genç ölümleri hiç duymadın mı?”

– “Ya abi, bırak gericiler gibi konuşmayı, genç ölümler binde hata, yüz binde bir olur. Yaşlanınca yapsak daha iyi olur, yaşlılık biçilmiş kaftan bu işler için...”

Genç, karşısındakine bir şey anlatamayacağını anladı ve her zamanki tavrıyla nazikçe izin isteyip çıktı.

Ertesi gün dükkânına geldiğinde ise karşıda bir topluluk gördü, meraklandı. “Dükkân mı soyuldu acaba?” diyerek sokuldu kalabalığa. Herkes üzgün bir haldeydi. Kimseye soru sormadı. Etrafta bir zorlama izi de yoktu. İçeri girdikçe kalabalık artmıştı. Derken biri:

– Yazık oldu çocuğa, daha gençti...

İşitince bunları, anladı ne olduğunu... Daha gencecik yaşta ölmüştü...